

SEMĂNĂTORUL ROMÂN

Național, Economic, Cultural și Informativ

Director: MIHAIL GEORGESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
SILISTRA, Str. Pieței 2

ABONAMENTE:

Pentru agricultori și func. Lei 100
Pentru autorit. și soc. anual Lei 1000

Orașul provincial

Vicisitudinile vieții, pe o parte și împrejurările care favorizează pe oameni, pe altă parte, au condus și vor conduce lumea, mereu spre diferențiere. De la aceasta, interesele fiecăruia, începe să poarte pecetia sau a dinamismului creator sau a tembelismului compătimitor. De aci, începe lupta care spre a fi câștigată, combatanții se împart în tabere de învinși și învingători, dornici de supremație și dacă se poate de asuprire a celor slabi.

Dar din punct de vedere moral și cultural, clasele sociale se suprapun cu aceiași distincție și cuminenție, ca și cum ar semăna aidoma, cu mișcările de asamblu, bine executate de către o mare unitate militară. În etajele lor, clasele sociale, separate de timp prin tradiții și educație și de spațiu, prin prolificitate și dezvoltare și-au creat vieți cu totul diferite, încadrate în viața națională a statului. Astfel subjugate disciplinelor lor, clasele suprapuse, fac cuceriri, trecându-și elemente selecționate de jos în sus, în vederea rezistenței și productivității, după cum s'ar părea, că se admite și emigrarea de sus în jos, în vederea intensificării procesului de înobilare. Toate aceste treceri și emigrări, au ca teatru de acțiune: orașul provincial. El este uzina de transformare a elementelor provenite din clasa de jos, adică a democrației integrale, cât și a elementelor provenite din clasa nobilă. Orașul provincial este laboratorul, unde analiza fizică și intelectuală să selecționeze oamenii și să-i promoveze în clasa superioară sau să-i diformeze, în chipuri burlești și să-i culunde în ridicol. Orașul provincial va trebui să fie quintezenza cinstei și credinței religioase și naționale, căci prin aceste două ipoteze se ajunge la o viață corectă și plină de elan, spre mai bine și progres. În sfârșit printr-o comparație ușor de înțeles, de oricine, se poate spune: *Intia despărțire satul*, este pepiniera unde sau semănat semințe în vederea creerii de souches sau pueți rezistenți, care urmează a fi altoiți. A doua despărțire orașul, este pepiniera unde, pueții rășiți și transplantați, sunt altoiți cu varietăți nobile, li se formează coroana și apoi sunt gata de a rodi. A treia despărțire, metropola sau orașul mare, este locul definitiv unde pomii rodesc iar din fructele lor, pot să folosească toate clasele enumerate.

Iată pentru ce spuneam în articolul precedent că, orașul provincial merită și altă soartă mai bună. Dar trecând peste multe considerente, în orașul provincial, actual, față de cel de altădată, sau operat multe schimbări, unele în bine, altele în rău. Așa, în bine găsim; legăturile de comunicație: telefon, telegraf, electricitate, tren și șosele. Aci, este locul amintit că, progresul economic și cultural, de ori și unde, se datorește, exclusiv, bunelor mijloace de comunicație și transport. În rău găsim: a) prin amestecul unor grade de culturi diferite, de nații și credințe streine de poporul nostru, s'a slăbit complect *credința strămoșască*. Iar dacă aceasta se slăbește, viața frumoasă de familie, de cinste și de milostenie, se destreamă văzându-o cu ochii. b) Deasemenea amestecarea cu alte nații, fără fără și fără idealuri comune cu ale noastre, au micșorat simțul *demnității naționale*, ceace constituie un rău și ma mare și un greu păcat ce apasă peste orașul provincial. Totuși, orașul nu trebuie lăsat în mersul lui actual, căci va constitui otrava satelor, unde nația își păstrează încă elemente neintocsciate.

Este necesar ca orașul provincial să fie curățit de pleușca streină, care nu vrea să se incorporeze cu trup și suflet, țării acesteia. După aceasta să se păsească la organizarea unei *Biserici vii*, care să activeze din suflet și cu inimă curată, pentru adevărat apostolat, iar nu pentru profesia plătită lunar. Se cere deasemenea trezirea sentimentului de demnitate națională, prin toate căile, excluzând pe cele de brutalitate și crimă. Se impune deschiderea unei lupte de cucerire a orașului provincial prin naționalizare *sui generis*, în care luptă, să nu se creeze nici un sacrificiu

ÎNAINTE CU ITALIA..!

Este imposibil ca un cetățean Român, conștient de rolul țării lui în Europa, să aibe alt sentiment de cât de frăție, față de Italia. Acolo este leagănul Latinității și cu binecuvântarea bătrânel Rome, au plecat Legiunile Romane, care împreună cu Dacii, au devenit vitejii și vrednicii noștri strămoși. Pentru aceasta, isbânda Italianilor, trebuie să fie isbânda noastră iar înfrângerea lor, nu-i altceva decât înfrângerea Latinității. Românii, trebuie să știe că actualul război între Italia și Abisinia, nu este decât o demonstrație pe care Latinitatea o face contra Imperialismului Anglo-Saxon.

Italia, deși învingătoare în războiul mondial 1914-1918, a fost tratată la ședința păcii, ca o învinsă. Anglia însă, care în raport cu Italia a făcut mai puține sacrificii, a acaparat toate coloniile până 'n Indii. Spre a repara injustiția și dat fiind lipsa de teritoriu a Italiei, care din această cauză, nobila națiune — soră — Italiană, era pe cale de sufocare, a pregătit cucerirea Abisiniei. Aceasta, este o țară unde sclavajul sau comerțul de oameni și femei, se face ca la noi, vinderea vitelor în obor; unde antropofagia încă nu-i dispărută și în sfârșit unde pe vremuri Legiunile Romane, au mai înflpt steagul Latinității. Pe baza acestor considerente, Italia a pornit cucerirea Abisiniei, spre a o civiliza și a îngădui ca și Latinitatea să se desvolte în mod normal. Anglia, care avea tot interesul să domnească nestingherită peste Marea Mediterană, Oceanul Indian, și Indii etc., era pe punctul de a ocupa Abisinia, tot pe calea armelor. Atunci Italia, a prins momentul și a intrat în acțiune, lăsând Anglia de o parte. Aceasta nu s'a lăsat ci pe sub mână, a înarmat pe Abisinieni și întreține acolo curentul războinic printre sălbatic.

Fie oricare fi, dar Italia trebuie să fie și va fi învingătoare.

Noi, înțelegem ca sufletește să susținem Italia și să o apărăm de bârfitori, care din păcate sunt și pe aici.

Trălască Italia, sora noastră Latină!

M. GEORGESCU

INDRUMAREA TINERETULUI

Grija tineretului, a fost lăsată la noi, la voia întâmplării. În deosebi la sate, această nesecată comoară de idealuri și entuziasm creator, a trănit îndelungă vreme, din lipsa unei călăuze îndrumătoare și a unui scut ocrotitor.

Suntem printre puținele popoare, care mai trăesc încă sub obracolul analfabetismului. Inceputuri promițătoare s'au făcut — și continuă a se face cu frumose și temeinice rezultate — în timpul diu urmă, pe tărâmul îndrumării și pregătirii tineretului nostru, care constituie rezerva reală a zilelor de mâine. Așa cum e pregătit tineretul unui popor, va fi și țara de mâine. Viitorul stă în mâinile lui și îi aparține în întregime.

Instituirea instrucției de pregătire premilitară, are menirea nu numai de a da tinerilor, până la vârsta de 20 ani, cunoștințele premilitare și elementare de ordin militar sau de a-i obișnui cu anumite exerciții ostășești — fără indoială de un mare

material. Școlile să fie puse pe prima linie de bătae, dar înzestrate cu material de studii și burse cât mai multe pentru elevii nației noastre. Nu cu școli fără material de studii și neincălzite și nici cu elevi zdrențăroși și flămânzi, se poate concepe însuflarea sentimentului de demnitate națională.

Să se sprijine comerțul și industria națională, cu riscul oricărui sacrificiu; fiindcă nu printr'un comerț și industrie, robită de impozite fiscale și înglobată în datorii, se poate desvolta simțul național, la aceste două grupe, care împreună cu funcționarii, formează scheletul orașului provincial. În fine pentru grupul funcționarilor de toate categoriile, care dau tonul vieții orașului provincial, este imperios cerută remunerația mai mult decât suficientă, pentru ca astfel, să se evite eventualele umilinți — pe care în mare parte le îndură acum față de streini — din cauza insuficienței de salar și neplata lui la timp.

... Dar cine să fie providențialul sau când se vor putea înlăptui dezideratele, orașului provincial? După mine, nu cred, nu se poate să cred, că nu va răsăni odată soarele dreptății și pentru orașul provincial, care a constituit și constituie casa ideală unde sătenii tind cu ardoare a se adăposti și a o stăpâni.

Mihail Georgescu

folos practic — ci mai au și marele și importantul rol de a le da educația cetățenească, socială, a cărei lipsă a creat un aspect atât de întunecat în sânul satelor noastre.

Cel însărcinat cu instruirea acestor tineri la sate — în cele mai dese cazuri învățătorul —, va căuta să fie nu numai un bun comandant militar, ci, mai ales, un demu și sărguitor educator social și moral.

Părăsind școala primară, fiul de sătean se întoarce într'un mediu întunecos și sălbatec, care-i șterge din suflet și cele din urmă semne ale brumei de învățătură căpătată în cei patru sau cinci ani de zile. Rămâne un înapoiat. Când intră în armată, se întâmplă de multe ori de nu mai știe să iscălească, necum să mai citească.

În armată, odată cu instrucția militară, trebuie să i se dea și cunoștințele elementare, ale învățăturii de carte, de care are neapărată trebuință. De aci, putem vedea de câtă utilitate este instrucția premilitară, mai cu seamă în sânul satelor noastre, unde educația cetățenească este aproape inexistentă. Lipsa contactului cu școala, face din tânărul sătean un înapoiat, un analfabet, expus tuturor ispitelor rele și la răspântia celor mai necunoscute căi în viață. Deaceia, rostul instrucției prerementare își are un teren de muncă bine definit, și răspunde unei reale nevoi de ordin social și moral.

Gh. I. Breazu

Proverbe albaneze

Omul înțelept se judecă singur.

Să nu te ducă soarta în judecată

[nici de bine nici de rău

Și celui necurat aprinde-l lumânare,

[ca să te lase în pace

Vorbă bună și piatră 'n traistă

Nici în sat nu-l primesc și el cere

[fata popil.

[Trad. Dr. Pascu D.

GLASUL CONȘTIINȚEI NAȚIONALE

Sunt cincisprezece ani decând Ungaria, după ce a ratificat tratatul de pace dela Trianon, prin care se consfințeau drepturile noastre asupra provinciilor noastre de peste Carpați, printr'o muncă și propagandă uriașă a început să pregătească și să câștige opinia publică mondială, pentru loza revizuirii tratatelor de pace

An cu an, valul acestei propagande revizioniste și anti-românești a crescut, punând la un moment dat în primejdie drepturile noastre și unitatea teritorială și politică a statului român.

Absorbiți de preocupările politice interne, factorii noștri de conducere și răspundere, n'au reacționat împotriva acestei uriașe și agresive propagande, decât pe calea Genevei care s'a dovedit pe cât de problematică pe atât de insuficientă.

Perspectiva unei revizuirii impusă pe cale diplomatică, a determinat atunci reacțiunea firească a întregii conștiințe românești, care s'a concretizat în acțiunea antirevizionistă, luând mai târziu forma legală a „Ligii Antirevizioniste Române”.

Dela începutul acțiunii noastre, am căutat prin mijloacele cele mai indicate, să mobilizăm sufletește conștiința întregului neam, în jurul acestei probleme de-o primordială însemnătate pentru ființa și viitorul neamului nostru și s'o organizăm.

Conform statutelor Ligii și pentru o acțiune cât mai eficace, am întemeiat comitetele și organizațiile județene și comunale, dând fiecărei organizații putința de a lucra prin propriile-i mijloace și din propriul său îndemnul pentru o cauză atât de mare și de sfântă cum este aceea a apărării demnității numelui de român și a integrității teritoriale a statului nostru. Dorința de a avea în județul Durostor o cât mai puternică și activă organizație a avut ecou în multe suflete românești și în orașul și județul d-voastră. Pentru a-i ajuta în nobila lor muncă, facem un călduros apel la patriotismul d-voastră, rugându-vă călduros și stăruitor de a lucra pe viitor alături de ceilalți buni români ai orașului și județului Durostor, în cadrul comitetului județean al Ligii, pentru ca județul d-voastră să aibe o organizație antirevizionistă la înălțimea tradițiilor și a meritelor lui.

Incredințați că acțiunea antirevizionistă care secondează și se confundă cu orice acțiune de stat pentru apărarea supremelor drepturi și interese naționale, va avea sprijinul d-voastră prețios și insuficient, vă rugăm să primiți asigurarea deosebitei noastre considerățiuni.

Adresați-vă pentru informații d-lui Prof. P. Papahagi și I. Dragotescu, ziarist Silistra.

Președ. Ligii Antirevizioniste Române,

(ss) Stellan Popescu

Secretar g-ral, (ss) Gh. Lungulescu

Un program ideal:

CORPORATISMUL

Nimic nu este mai logic decât ca în Parlamentul Țării, țărani să fie reprezentați prin țărani, muncitorii industriali prin muncitorii industriali, meseriașii prin meseriași, industriașii și comercianții prin industriași și comercianți.

Un asemenea regim ar fi mai democratic în miezul său decât regimul de astăzi.

Mihail Manoilescu

Prof. Univ. Arșitar

O cooperativă și un învățător

In comuna Cadichioi s'a înființat nu de mult cooperativa „Isbânda Unirei“.

Capitalul acesteia nu este mare 143000 lei, numărul membrilor însă este impresionant, aproape toți locuitorii buni gospodari din comună. Ceeace este de admirat la această cooperativă, sunt operațiunile îndrăznețe pe care le-a făcut, precum și planul de viitor, ce s'a făurit. In anul trecut tovarășia „Isbânda Unirii“ din Cadichioi, a valorificat produsele agricole ale locuitorilor, iar în prezent exploatează Balta Popina.

Toate cele de mai sus, se datorează învățătorului N. Petcu, care cu o stăruință deosebită, a reușit să îndrumeze membrii, spre un trai mai bun și prin aceasta să se facă ascultat de ei.

Cooperativa, fiind o organizație economică națională, are oricine dreptul să activeze prin ea. Deaceia am spus și o repetăm, că numai prin cooperatie, vom putea ridica pe țărani noștri. In ceea ce privește rolul învățătorului în cooperatie, pe care-l considerăm de o importanță covârșitoare ne vom ocupa de el în viitor. Acum subliniem o înfăptuire pe tărâm practic.

MOTIUNEA DELA FOCSANI

Nu publicăm motiunea congresului viticultorilor de la Focșani, pentru simplu motiv că suntem contra măsurilor de oprire, a plantării viei nobile. Înțelegem a respecta dispozițiile ministeriale relative la alegerea port altoilor și a varietăților admise la înmulțire după regiuni, dar nu admitem oprirea plantărilor.

Nu cu astfel de paleative se poate îndrepta viticultura națională, ci cu credite largi (de ex. cu sutele de milioane și miliardele Skodiste și Cageriste). Să se standardizeze vinurile de export prin asociații etatizate sau cooperative sprijinite efectiv cu creditul statului; Să se procure, fără taxe vamale: sulfat de cupru, pucioasă, vermorele și orice alt soi de mașini și instrumente, pentru viticultori; Să se suprimă impozitul pe viile mai mici de 10 ha., iar vinul până la 10000 litri să nu fie impus la nici o taxă. Pentru încurajarea consumației vinului, să se naționalizeze și să intre în mod obligatoriu, în lista prețurilor la mâncări. Aceste măsuri luate pe timp de 5 ani, vor schimba fața viticulturii fără oprirea noilor plantări.

—Cărem menținerea liberei plantări de vie!

CITIȚI

- 1) Acidificarea solului și rolul calcarului în agricultură 40 lei
 - 2) Probleme agricole, economice și cooperatiste 20 lei.
 - 3) Câteva cuvinte despre agricultura unei țări 20 lei.
- Toate lucrările de mai sus, se găsesc de vânzare la autor, d-l Mihail Georgescu, str. Plevnei 8, Silistra.

Probleme Agricole

SEMĂNATI SOIA!

Această plantă necultivată în țara noastră până anul trecut, în multe părți a dat rezultate foarte bune.

Calitatea Soiei, obținută la noi, este mult mai apreciată, de cât a altor țări. Pentru aceasta societatea „Soia“, caută pe toate căile, să stimuleze pe cultivatori, pentru ca aceștia, printr'o muncă bine efectuată, să obțină recolte mari de Soia. Astfel în județul nostru, a adus 50 de semănători precum și 3 tractoare Bulldog, care au desfumat și desfumat în continuu ogoarele agricultorilor. Se spune că Societatea „Soia“ este dispusă, a aduce încă 10 tractoare în cursul anului în curs.

Aceste mașini sunt foarte folositoare agricuturii raționale, căci prin arăturile adânci, ce fac, se mobilizează terenul și se distrug buruienile. Societatea a modificat condițiunile din contract, nemai pretinzând restituirea seminței cu vre'un spor; cânt dă, atât v'a primi. Toți cultivatorii actuali vor beneficia de tractoarele societății, în ordinea înscrierii, în contracte. Așa dar fasolea Soia putând da peste 140 duble la ha., agricultorii, pot să o cultive cu încredere. In interesul general, sfătuim pe oricine să semene Soia.

Cronica politică Durostoreană

In județul nostru s'a făcut o liniște politică demnă de apreciat.

Cafeneaua politicianistă, nu mai activează. Este Iarnă, și ca întotdeauna fiecare se păstrează contra... răcelii. Pe ici pe colo, se mai simte câte o sbârnială timidă, de propagandă. Desigur și aceasta — nu se face de cât cu scopuri bine determinate, care să influențeze conducerea internă a organizației locale, și nici de cum să caracterizeze lupta pentru principii și program. Astfel de manifestări, am observat, mai în toate organizațiile politice bine încheiate. De ex: la Ostrov, în asistența distinsului avocat, d-l A. Tarcinius, național țărăniștii, nu prea numeroși, au avut o mare dispută, în ceea ce privește alegerea biroului lor de conducere. Unii vroiau pe pensionarul Dumitrescu, alții, majoritatea au ales pe Popescu. Tot la Ostrov, simpaticul nostru prieten — în afară de politică — stăruitorul avocat d-l George Munteanu, a avut de asemenea o adunare cu F. R. care a însemnat recunoașterea reabilitării sale, prin nechibzuita excludere ce i se aplicase. La Turtucaia național liberalii guvernanți, au repudiat elementele nedisciplinate care n'au înțeles să activeze conf. dorinței centrului și împreună cu d-l G. Chiroglu, actual primar, au strâns rândurile lucrând în armonie spre binele și interesul urbei ce o conduc.

La Accadânlar se observă o pronunțată nemulțumire pentru schimbarea șefului de sector de la național țărăniști, care era Cucernic Preot N. Chircă, un adevărat luptător. Este de remarcă via propagandă pe care o desfășoară d-l Ștefan Vanghele șeful sectorului național țărăniștii la Beibunar, pentru partid și programul aceluia. În sfârșit un eveniment și o lecție de înaltă politică, l-a dat d-l Virgil Potârnică, fost ministru care a primit să fie șef de sector la Asfatchioi. După congresul Național liberal ținut la Silistra, organizația a luat mai multe măsuri, care au dus la mulțumirea multora care se credeau uitați; astfel numirea unor noi organe de control în învățământ schimbarea unor primari, etc. se crede că face parte din seria de măsuri ameliorative care sau

luat, ca o consecință a deplinei armonii s'a hotărât construirea unei case a partidului pe locul viran de lângă clădirea, fost Hotel Orient din Silistra. Această hotărâre va deveni realitate în Primăvară.

...Politică proprin zisă iar nu calomniile și injurăturile nu se practică, în momentul actual, în județul nostru, nici măcar prin presă, care n'ar trebui să lipească, pentru luminarea poporului. Adevărul este că pe cel mai înverșunat politician, dacă-l întrebi ceva despre politică, nu mai poate spune nimic, fiind complet dezorientat.

In sfârșit singurul act politic mai de seamă, ar fi... distribuția calendarelor național-țărăniște, pe care, chiar dacă-i puțină exagerare, le găsești, în orice casă de gospodar.

Triptolem

BRAVO PRIMAR!

Comuna Caralar a avut norocul, ca să dea peste un primar român, cu multă tragere de inimă și cu mare dorință, de a face din aceasta un model pentru întregul județ. Ce a făcut actualul primar? Nimic mai mult de cât o gospodărie rațională și șosele de piatră, aproape în tot satul, dar... dar... fără bani — în aceasta constă meritul cel mare — ci numai prin îndemnul și stimularea pe care a reușit, să o insufle locuitorilor. Noi cunoaștem sufletul ce-l depune d-l Voicu Ciucă primarul com. pentru interesul obștesc, de când ne-a fost colaborator.

Modest, muncitor și stăruitor, d-l Ciucă, a reușit prin tactica sa, să opreasca curentul de emigrare al turcilor. Așa primariat activ și constructiv înțeleg și eu. Iar dacă aș avea vre-o putere l-aș decora pe harnicul gospodar V. Ciucă.

Bravo primar!

Rubrica eforturilor comunale de islazuri

Grăparea islazurilor

Eforia comunală prin stăruința destoinicului său președinte, a luat măsuri de aprovizionarea eforturilor comunale cu grape țesale. Necesitatea acestora nu mai este nevoie a o explica, fiindcă se știe că un islaz curățat și grăpat cu astfel de grapă țesală, va avea o vegetație foarte activă față de islazurile negrăpate. Sfătuim eforturile să grăpeze islazurile.

— Spre a se pune capăt bătaioritului islazurilor, și distrugerii ierbei, Eforia jud. a dispus interzicerea pășunatului vitelor pe islazuri, până la 1 Mai; Eforturile comunale sunt obligate, ca în momentul de față să rezerve o porțiune de islaz, pe care vitele să se plimbe.

— O vie activitate se constată la Eforturile comunale. Dat fiind timpul prielnic, o mare parte din ele și-au pregătit terenul în vederea înființării lucernierilor și pepinierilor comunale de salcâmi. Cu puștii de salcâmi existenți precum și cu ce se vor obține, eforturile vor încuraja plantațiile și crearea perdelelor de protecție, în vederea luptei contra secetei, pe care și-a introdus-o în programul de activitate.

Accadânlar

PRIMUM: Comuna curat românească Grebenaș din Banatul Jugoslav, intenționează a ridica un falnic monument de cultură.

Pentru aceasta, societatea de „cântare și muzică, Sf. Gheorghe“, care are o existență de 57 ani, face apel călduros, la bunii români și admiratorii românilor-Bănățeni, să trimită obolul său. Cei cari donează ceva, vor fi considerați ca, cititori. Este de remarcă, că com. Grebenaș, în ciuda persecuțiilor sârbești, care ia redus din 7 învățători români, deabia unul ia lăsat, iar din preoți mai sunt 3, își menține cultura și graiul românesc, de care nu se leapădă de cât în morminte!

A se trimite obolul, la d-l S. Bojin, conductor silvic-Accadânlar JEFUIRE. Bândiții, au atacat pe colonistul Petrică Tolovici, din Siniru Nou, căruia iau furat bani și diferite obiecte. Grație măsurilor, luate de destoinicul comandant al Legiunei jandarmi Durostor, d-l Căpitan Dinescu, hoșii sunt pe cale a fi identificați.

Știri din Covangilar

Primăria comunei Covangilar dispune de telefon, ca atare și de postul de telefonist. Onor. Preiectura județului Durostor recomandă și poruncește instalarea în postul de telefonist pe d-șoara Ligia V. Roșioru, cu începere dela 1 Ianuarie 1936. Tânăra d-șoară s'a prezentat la post și a început activitatea de telefonistă.

Dar de la 18 Ianuarie, i s'a pus în vedere că este concediată iar în locul său figurând D-na Ecaterina Smârdoșeanu, fără să presteze serviciu. Onor. Prefectura are cuvântul.

N. Mândru

Probleme nedeslegate

In tenui labor

— Soșul —

Blândul animal cunoscut sub numele de «soș» sau «bărbat» este unanim persecutat de literatura tuturor timpurilor. Scriitorii își fac un punct de onoare în a prezenta pe tânărul cumsocade, care a avut proasta inspirație să se însoare, sub o lumină cât mai odioasă. Dacă nu-i troznesc degetele ca lui Karenin sau nu e incapabil în profesiunea sa ca Bovari, apoi în cel mai bun caz e de gelozia feroce a lui Othelo. O conspirație milenară și mondială pare să lucreze, încet dar sigur, la compromiterea desăvârșită a nenorocitului care și-a pus «pirosia» în cap.

În schimb, «jumătatea» sa e grațificată întotdeauna cu aureola de martiră. Duduia, după ce epuizându-și tot arsenalul vicleniei sale de pisică, a reușit să pună mâna pe un meceș și pe titlul de «doamnă», începe să suspine. Comparația ce o face între soșul văzut zilnic în «khalat și papuci», și între streinul zărit în smoking și ghete de lac la un bal, este, bineînțeles, în defavoarea celui dintâi. Creerul gol al necunoscutului îi dă o aparență de mister; bălbăiala sa e considerată drept discreție, iar veșmintele curate de circumstanță oferă iluzia unui trup la fel.

Comercializarea prin tipar a suspinelor Doamnei, dovedindu-se foarte rentabilă, scriitorii de toată mâna s'au grăbit să le aleagă drept subiect în nouă din zece romane ale lor.

S'a creiat astfel o psihoză specifică: Don Juan sau Casanova odată căsătoriti, devin decât niște simplii «burtă verde», iar locul cununiei de glorie a cuceritorilor de inimi, lumea e dispusă să vadă profilându-se pe fruntea lor tradiționalele «coroane de cerb».

Groaza de înșurătoare a celor mai mulți tineri din vremea noastră are această cauză: problema, cu tot aspectul ei comic, cu care l'a îmbrăcat literatura, e de o covârșitoare importanță socială.

Prof. D. T.

George Munteanu

Avocat

Cosultațiuni, procese diverse și acte de notariat

Sirada Petre Malor No. 5

Cartier Românesc — Siliștra

INGERULUI NEGRU!

Dedicație doctoriței mele...

Inger negru de păcate, care-mi răsăriși în cale,
Să îmi ruinezi viața, cu voința vieții tale!
Ne vom întâlni în «lumea» ce o cer de-atâta timp.
Ți-oi vedea inima-ți neagră, ți-oi vedea sufletu-ți tâmp!
Ochii 'n lacrimi de iertare, ți-oi vedea «atunci» notând;
Te-oi vedea plecându-ți fruntea, milă Cerului — cerând!
Și blestemul soartei mele — și a multora ca mine,
Ți-o orbi adânc vederea din a ochilor lumine!
Vei ajunge oarbă 'n ceruri, dibuind pe-a ta cărare
Ce-o 'ncununează păcatul faptelor neiertătoare!
Vei fugi de adevărul ce-o străbate-a tale ploape,
Pătrunzând în întuneric, spre a fi cu el aproape.

Și ce dulce-mi pare clipa, când te-oi ști de-aici plecată
În vecia înegrită — și în lumea ta ingrătă!
Când raza eternității, adevărul luminând,
Va străbate 'ntreaga lume, pân'la tine pătrunzând.
Ruga ta va fi umilă în împărăția morții;
Și a mea iertare fi-va glasul pustiit al sorții.

Tu îmi ruinași viața, prin îndemnul vieții tale,
Inger negru de păcate, care-mi răsăriși în cale!

NICOLAE SOARE-Accadânlar

Câmpul de lăi și fapte generoase

Cuvinte despre confrati

„Acțiunea Română“ Bulev. Lascar Catargiu 9 b. București, sub conducerea d-lui Dr. V. Trifu. Este un organ extraordinar de luptă contra masoneriei și a fariseilor politici. Am citit cu plăcere interesantele «note» ale d-lui Dr. Trifu, dar ne-a impresionat în rău «Maglaviteanul ori Nazariteanul» de d. Dr. N. Petrescu. Sperăm că pe viitor nu vom mai citi asemenea articole care mai mult încercă mințile, în loc să le lumineze.

„Străjerul“ str. Sf. Apostoli No. 10 București. Director G. I. Tăslăoanu. În jurul acestei gazete, se vede că s'au grupat creatorii străjeriei neoficiale. «Jalba către Împăratul tuturor Românilor» de d. Tăslăoanu, arată chinurile prin care a trecut Străjeria, pe timpul unui «regim de opresiune, din păcate existent și astăzi». De asemenea am reținut dorința vechilor «Străjeri ai Regelui» de a continua «à tout prix» acțiunea lor. Colaborează d-nii: Gr. Doman, C. Ionașcu I. G. Dimitru etc.

„Atacul“ str. Dogăriei No. 38 Focșani. Director Dumitrescu-Baltag. Este un ziar de provincie curajos. Atacă cu adevărat și în plin probleme de interes obștesc. În No. 31, se ocupă de arzătoarea problemă economică și națională: Indrumarea și protejirea viticulturii.

«Moare Viticultura Românească» de d. P. Nedelcu, este un glas care trebuie auzit «de la Nistru până la Tisa» de întreaga conștiință românească. Deci: «Să se taie în carne vie. Dărzi! Fără sentimentalism! Bărbătește! Căci viticultura moare!»

„Cuvântul Satelor“ Bulev. Regina Maria No. 3, Timișoara. I. Director Ioan Ciucurel. Gazeta săptămânală independentă, a Banatului, a intrat de curând sub directă răspundere administrativă a d-lui Ciucurel. Este drept, că-i greu să scoți o gazetă cu «sprijinul» doar pe hârtie, al cutărei instituții. În «cuvântul satelor» găsești o lectură pe cât de frumoasă pe atât de interesantă.

Pentru aceasta, gazeta timișoreană trebuie să nu lipsească nici unui sătean. O recomandăm cu căldură, căci deviza sa «cultură, muncă și organizare» trebuie să fie călăuză oricărui cetățean, din România Mare. D-le Ciucurel, în noua situație de acum, îți doresc succesul cel mai deplin.

„Gazeta Câmpinei“ str. Griviței No. 37 Câmpina. Director George Löscher. Frumos tipărită și scrisă cu nerv. Gazeta se ocupă serios și aproape în aceeași proporție atât de chestiunea națională cât și de aceea socială muncitorească. De asemenea pagina sportului și a vieții locale este bine susținută. G.

GASTRUL ROMAN ȘI

ȘOSEAUA DELA ARATMAGEA

Lângă satul Aratmagea, a existat odinioară, pe când strămoșii noștri mișunau prin locurile acestea, o cetate sau Castru Roman. Zidurile și planul acestei cetăți se mai observă și astăzi. Poziția unde a fost așezat Castru este o frumusețe naturală care ar satisface, ochiul și plăcerea celui mai pretențios estet. Deaceia se vede treaba, că autoritățile au socotit ca să facă o șosea bună care să lege satul Aratmagea cu cetatea Romană și să fie accesibil cercetătorilor și vizitatorilor. S'a prevăzut și suma respectivă de 76.000 lei care s'a plătit încă de acum doi ani, antreprenorului Tomoff, fără ca să facă șoseaua pentru care a încasat deja suma.

Ah! Acest nemilos de Tomoff, de care se împiedică tot județul și care a devenit antreprenor exclusiv al tuturor lucrărilor publice și o groază pentru mine care țin atât de mult la lucrurile bune din Durostor, a încurcat — nu știu pentru ce — și această treabă...

...Ne facem datoria a semnala cazul d-lui Prefect al Județului.

Crăciun Ionescu

A închis ochi pentru totdeauna, în pământul pe care el și Timocenii lui l-au dorit atât de mult.

Crăciun Ionescu, colonist român de pe valea Timocului, s'a așezat cu ai lui în satul Cusuul din vale. Aci în calitate de delegat al coloniștilor și de primar, a desfășurat o vie activitate românească. Consătenii și prietenii lui, nu-l vor uita niciodată, căci a umblat și a luptat să-i vadă cu loturi bune și case, pe pământul țării Românești.

Crăciun Ionescu însă a murit în floarea vârstei și atunci când ar fi putut da mai mult din sufletul lui Țării acesteia.

Crăciun avea un suflet bun. Era de acțiune și bun gospodar.

Comuna Cusuul din Vale a pierdut un reprezentant de seamă, iar consătenii și coloniștii români Timoceni, au pierdut pe bunul și îndrăgneașul lor sprijinitor.

NINON DE LENCLOS

Uitată în memoria contimporanilor, Ninon de Lenclos a fost totuși pe vremuri, în epoca dela 1850, «un adevărat mit dealungul unui secol, încarnarea înșorită a unei frumuseți și inteligențe diabolice», fără să fie pricepută decât de cei mai puțini. Nici prietenul și protectorul ei abatele Châteauneuf, n'a cunoscut-o mai mult decât ceilalți, iar din epitaful scris de dânsul nu se desprinde într'un nimic viața unei femei înclinate numai și numai iubirei. Epitaful e unilateral și rar de tot întâlnim juste aprecieri:

Elle fut de son siècle, et l'honneur
/et la honte.

Inconstante dans ses desirs,
Delicate dans ses plaisirs,
Pour ses amis, fidèle et sage,
Pour ses amours, tendre et volage,
Elle fit régner dans son coeur

Et l'extrême débauche, et l'extrême
/pudeur,

Et montra ce que peut ce triomphant
/melange
Des charmes de Vénus et de l'esprit
/d'un ange...

Dar de atunci lucrurile s'au schimbat, s'au perindat alți oa-

meni și încetul cu încetul, numele acestei femei a rămas în trecut, înmormântat în cenușa uitării ca o streină timpului nostru. Uitare nedreaptă, căci cele câteva scrisori literare de iubire pasionată, rămase de la ea, pot fi cetite de orice iubitor de frumos și adevăr, și pot forma oricând un obiect de declarare sufletească.

Descendentă dintr'o mamă devotată și un tată filozof, Ninon de Lenclos, portretizată așa de bine într'un catren de Saint Evremont:

L'indulgente et sage nature
A forme l'ame de Ninon
De la volupté d'Epicure
Et de la vertu de Caton.

Avea să îmbrățișeze ideile tatălui său și să cultive filozofia, care murind, i s'a adresat cu următoarele cuvinte: «Ne soyez jamais scrupuleuse sur le nombre, mais sur le choix de vos plaisirs».

Era frumoasă. Avea un ten curat, ochi mari negri, o gură admirabilă, talie perfectă, suflet cast și descoperit, pe care a știut să-l risipească pe drumuri, cu

sinceritate și dărnicie, în vârtejul împrejurărilor necruțătoare.

Aceste calități au format pedestalul de marmoră al vieții sale sentimentale. Și lista acelor cavaleri pe cari această femeie frumoasă a știut să-i câștige, nu numai prin frumusețea ei, cât și prin cultura și calitățile ei sufletești, e mere. Întâlnim nume ca: mareșalul d'Estrees, contele Gaspard de Colyany, marchizul de Sevigné, prințul de Condé.... Iar în apogeul vieții sale sentimentale, la vârsta de treizeci de ani, atunci când era în deplinătatea pasiunii și a frumuseții, o întâlnim alături de marchizul de Villarceaux, care fu marea iubire a vieții sale, dar care nu avea să fie mult, iar lui Villarceaux avea să-i urmeze Gourville și cavalerul de Villiers.

Și după cum a fost de plăcută și de aleasă societatea ei în tinerețe, tot așa la bătrânețe, când era în vârstă de optzeci și ceva de ani, societatea care frecventa casa curtezanei Ninon, număra printre altele pe d-na de La Fayette, La Sabliere, Sevigné, contesa de Bouillon etc.

Dela Ninon de Lenclos ne-a rămas o numeroasă corespondență, o serie de scrisori cari au ajuns până în zilele noastre. Sunt scrisorile pe cari le-au

scris lui Villarceaux. Dela Ninon ne-a rămas mai mult decât o simplă poveste a vieții ei, chinuită de iubire. Amintirea iubirei ei omenești oricât de îndușetoare și de plăcută, e totuși peritoare. Nemuritor e numai cântecul: spiritualizarea iubirei noastre trecătoare. Și Ninon a fost, mai mult de toate, o scriitoare. A știut să aștearnă pe hârtie în modulații cristaline, strigătul unui suflet înlăntuit de iubire. Scrisorile rămase dela Ninon, arată apogeul pasiunii, nașterea geloziei, constată credința și continuă a preamări gingașia prieteniei, atunci când iubirea s'a stins în sufletul celor ce i au fost amanți. Sunt scrisori cioplite cu dalta unei limbi curate și plină de simț în marmora iubirei și a pasiunilor curate. Sunt strigătul privesției interioare, cu toate înșurările sincerității spontane, cu toată frumusețea duioșiei.

Artistă a cuvântului, cultivatoare de gânduri și analistă de stări sufletești, cu o migală de miniaturistă, Ninon de Lenclos rămâne o icoană prețioasă în mișcarea literară a scrisorilor de iubire.

Prof. T. Teodorescu

Legătuinea Regală a Italiei

mulțumește ziarului nostru

N. R. Am primit scrisoarea de mai jos, pe care o publicăm, pentru ca cititorii noștri să ia cunoștință de modul cum apreciază Italianii, atitudinea noastră cinstită:

„Regia Legazione d'Italia
Bucarest
No. 174

București, 27 Ian. 1936

Domnule Director,

Am primit numerile 73-74 și 77 ale ziarului „Semănătorul Român” ce ați binevoit să-mi trimiteți, și am citit cu cel mai mare interes articolele ce D-voastră, s-așezându-vă „modestă contribuție”, dar care în realitate, sunt pentru mine o nouă dovadă a spiritului de adâncă compresie ce caracterizează poporul Român, față de aspirațiile Italiene și o nouă manifestare de frumoasă solidaritate Latină.

Am dispus ca cele două articole, să fie comunicate Duceului Musolini și vă rog să vă faceți interpretul sentimentelor mele de grațitudine, față de D-voastră: Ing. A. Tălășescu și George Merca, cari le-au scris. In acelaș timp vă rog să primiți Domnule Director, mulțumirile mele cele mai vii și expresiunea deosebitei mele considerațiuni.

Insarcinatat de Afacii al Italiei
(es) L. Ottobiani

D-lui Ing. Mihail Georgescu
Dir. ziarului „Semănătorul Român”
Siliștra Str. Plevnei 8

Plata impozitelor în bonuri

și titluri ale impr. tranșea B.

Ministerul Finanțelor, a comunicat Administrațiilor financiare că restanțele anterioare datei de 1 Aprilie 1934, se pot achita în bonuri de impozite sau obligații ale imprumutului de consolidare 3% din 1935, în proporție de 85 la sută iar restul de 15 la sută urmând a fi achitat în numerar. Restanțele pe anii 1934—1935 și 1935—1936, se vor achita numai în numerar. Rugăm pe d. Ad-tor Financiar al jud. nostru, a da dispoziții urgente receptorilor spre a se conforma, fiindcă mulți cetățeni și mai ales funcționarii așteaptă de ani de zile această dreaptă măsură.

REVIZUIREA STRĂINILOR

Și la noi sunt străini, mai ales în uzina electrică a orașului Siliștra, dar se vede treaba că lor nu li se aplică legea de protecția muncii românești. Cereți autorităților Inspectoratul Muncii din Constanța — să ceară și întreprinderilor străine din Durostor, tablouri de personalul românesc și străin ce folosesc, iar după această să li se aplice amenzile respective dacă au călcat legea.

Pentru d. Director

G-ral a poștelor

Cu greutate aproape insuportabile, tipărim acest ziar. Aceste sacrificii, ale noastre, sunt cu desăvârșire nesocotite de către subalternii D-voastră, mai ales factorii poștali de la sate. Nu-i acuz, pe toți, căci unii sunt foarte corecți și poartă mare grijă distribuirii ziarelor, alții însă sunt de o neglijență și nepăsare înspăimântătoare.

Din cauza acestor elemente rele pentru interesul obștesc, avem pagube enorme căci, abonații refuz plata abonamentului, pe motiv că factorul poștal rural nu le aduce ziarul.

De data aceasta atragem binevoitoarea atențiune asupra factorilor poștali din com. Cocina și Babuc și rugăm a dispune pedepsirea exemplară, a lor.

Din Baltagiou Nou

Lipsă de apă. Comuna aceasta este formată din Români, Bulgari și Turci. Din aceștia din urmă, mulți au plecat în Turcia. Majoritatea o va forma coloniștii români, regăteni și macedoneni. Dezvoltarea comunei nu se poate face în mod normal din lipsa apei. Pe timpul verii și când este secetă, se abate asupra populației, o adevărată nenorocire.

Apă din ghiolurile moaciroase și râu miresitoare este nu are reori întrebuințată la băut; locuitorii mai avuți, trimet și li se aduce apă de la 10 — 15 km. de părtare.

Spre a remedia această lipsă, s'a săpat un puț — sub vechea stăpânire — cărnia i s'a făcut de O. N. A. C. și Prefectura Jud., o clădire și s'a cumpărat un motor mic. Dar puțul fiind vechi, iar motorul mic, nu poate avea decât un debit de 8000 litri de apă, în timp de 16 ore. Cum poate să se alimenteze din el, aproape 2050 suflete din: Baltagiou, Caraezechisi și Bulabăular ? De când firma Rumper din București, a încercat să mărească debitul de apă, a opinat, că în loc de reparație, mai bine și mai puțin costisitor ar fi săparea unui nou puț, în apropierea celui vechi. Supunem la cunoștința autorităților în drept ca la investițiile ce urmează a face pentru aprovizionarea cu apă din județ, comuna Baltagiou să fie satisfăcută cea dintâi.

GUSTATI DELICIOSUL

VIN „MILICA”

DIN VIA PROPRIETATEA

Ing. Agr. M. GEORGESCU

Str. Plevnei 8, Siliștra

O prea frumoasă scrisoare

N. B. Ziarul nostru, prinde din ce în ce rădăcini adânci, nu numai în Durostor, dar și în întreaga țară. Mai jos publicăm o scrisoare, exact așa cum ni s'a trimis, din satul Bolboca jud. Hotin-Basarabia. Rememoram însă că am primit cu multă dufioșie acest răvaș din care, precum veți vedea răzare frumusețea sufletului Basarabean:

Onor. Redacția și Ad-tia

Ziarului „Semănătorul Român”

Siliștra

Avem onoare a vă ruga, ca să binevoiți, a ni trece și pe noi în rândul abonaților al ziarului Dumneavoastră, Semănătorul Român, pe cari-l scoatiți — drept cinsti pentru luminarea poporului — în speranța că abonamentul va fi efectuat rapid.

Adresile noastre sunt: 1) Gamuriac Zaharia sat Bolboca Of. Briceni-Hotin; 2) Ruspac Ionif Ion, sat-Bolboca Of. Briceni-Hotin.

Vă salutăm

Gamuriac Z. și Ruspac I. I.

Fraților Basarabeni, vă mulțumim pentru gestul vostru care vă arată dragostea de slovă dreaptă și cinstită pentru gospodarii din România, și să credeți că, cu dragoste frățască vom trimete ziarul „Semănătorul Român”, pe care l-ați apreciat sincer.

Să trăiți!

DIN OSTROV

În ziua de 26 Ianuarie a. c. a avut loc în localul școlii prim. de băeți din acest orașel, o serbare școlară dată de Cercul cult. al învățătorilor din localitate.

Serbarea a avut o reușită neașteptată. Locuitorii au rămas nemiși, când a văzut odraslele lor, executând roluri care deși pentru vârsta lor erau destul de grele, cu toate acestea au fost executate perfect.

Meritul acestei reușite, se datorește elevilor și elevelor din curel primar, cât și muncii colosalei depusă de:

D-șoara Aurora Dumitrescu inv. pentru tablourile feerice și dialogul executat admirabil, de elevele din cl. III, a D-șoarei Victoria Piușaru, pentru corurile executate pe două voci, cum rar am mai întâlnit și D-nei Georgeta Ioan dir. școlii de fete care s'a ocupat cu executarea Jocurilor naționale. Înainte de începerea serbării a conferențiat despre: „Schimbarea Calendarului”, subiect foarte important, D-l Octavian Nițescu dir. șc. primare și președintele cercului cultural al învățătorilor.

Pentru toate acestea ne simțim obligați a aduce o deosebită laudă celor îndrept iar tinerilor vârstare le urăm sănătate și spor la învățatură.

La noi în Ostrov se simte o vie mișcare în ceea ce privește re-

DIVERSE

D. G. Șerbănescu actual S. rev. Școlar va fi chemat a conduce Revizoratul Durostor, în locul d-lui V. Neagu, care se svonește că va trece într'un post din București.

D-l L. Zgarbură, va fi numit Subrevizor școlar în jud. nostru.

Este o dreptate ce se face — desigur cam târziu — acestu învățător destoinic.

În tot județul a început să se strângă diferite produse agricole pentru înfometășii din Basarabia.

Această activitate după urma căreia până acum s'a strâns pe la primării, aproape un vagon de produse, se datorește, d-lui prefect Pucerea și M. Gioga președ. deleg. perm. a județului.

La Srebârna, a fost numit primar, Olteanu Stan Roșu. La mai mare frate Române!

O mare escrocherie s'a descoperit la București. Cagero, sau casa germană de export, condusă de evreul Grosz a păgubit statul cu peste 100 milioane. Autoritățile cercetează.

Informațiuni

La Pocoleni (lângă Fălticeni) jud. Baia, mai mulți pomicultori au întemiat o frumoasă pepinieră cu tot felul de pomi roditori (meri, peri, nucii, cireși, cași, zarzări selecționali, apoi diferiți puieți, răsaduri de căpșuni) ce se vând cu prețuri reduse. Pepiniera e sub controlul Ministerului și autorizată de stat, deci pomii prezintă o suficientă garanție de sănătate.

Doritorii să ceară și li se trimite în mod gratuit catalogul ilustrat pe 1936, dela C. Mercare inv. Pocoleni Jud. Baia.

În ziua de 16 Februarie a. c., orele 9 a. m., se va ține în București, sala «Eintract» din str. Dionise No. 60, adunare generală extraordinară a Asociației «Propășirea Agriculturii».

Adunarea având caracterul unui congres, se vor debate chestiuni de mare interes agricol.

Absolvenții școlilor de agricultură din România, sunt rugați cu insistență a lua parte neapărat la această mare adunare.

Programul și detaliile se vor cere dela Asociația «Propășirea Agriculturii» din str. Academiei No. 2, etaj III, București 1.

facerea șoselei principale și a trotuarelor. D-l primar Netcu, împreună cu consiliul comunal, va merita laude dacă va duce la bun sfârșit lucrul obștesc pe care l-a început.

Crist. Consi-